

Publicerad 2013-07-02 01:28 av Marianne Räf

Hoppas ni kan läsa denna med glimten i ögat! Jag är vän med tvål och vatten! Men skojar lite! Och, så blev det som det blev, för rimmens skull och dikten for iväg - som den ville.

-Är det nå'n idé?

Tycker det är skumt,
verkar ganska dumt;-
Hur de en blockar -
sätter in proppar!

Jag vill inte bli,-
som ett ilsket bi!
Kan inte palla -
bråka med Alla!

Försök å förstå -
jag vill icke slå
någon på kinden, -
som nordanvinden!

Ni får gärna tro
att jag lugn & ro
vill ha, - det är sant!,
säger denna tant.

Tiden går så fort.
Vad ont har jag gjort?
Annat än försökt
finna vad jag sökt!

Vill ni på mig slå?
Hindra mig att gå -
- mot mitt Äventyr?
Vill ni sätta fyr -

- på min kropp, igen?
Är ej längesen -
dylikt hemskt hände
och blad så vände -

- i Historiens
tunga bok, med ens!
Da´n efter min död -
var solen helt röd.

Eller - har jag fel?
Kanske lite stel
jag är i tanken!
Känner ni stanken?

Ty, den som ni har
försakat är kvar!
Jag vet det rätta
är att sig tvätta!

Men- för vem ska jag
visa upp behag?
Är det nå´n idé
att hålla sig ren?

De skiter ändå -
i vad jag vill få :
Livskamrater, blott!
Och, komma till Skott!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten